

Եղիշե Չարենց

Կապույտ լճի վրա, բացերի մեջ պարապ

Կապույտ լճի վրա, բացերի մեջ պարապ,
Օրորվում է ահա մի սպիտակ կարապ:

Վարը, որպես երկինք, լիճն է ծփում օրոր,
Վերը, որպես մի լիճ, կապույտ երկինքն է խոր:

Ծի՛ր ու սահման չկա, չկա երկինք, երկիր,
Հոգիդ փոփ՛ր արձակ, ո՛ղջ աշխարհը գրկիր...

Անըջորեն ապրի՛ր տիեզերքում հրափ
Որպես անդարձ մի երգ, որպես ճերմակ կարապ...

1919-1920
